

Aan het strand stil en verlaten 8

De Havenzangers

arr.: Tom Overtoom - 2022

$\text{♩} = 180$

C G⁷

1. Aan het strand stil en ver-la - ten bij het klimmen van de maan,
2. Dobb'rend op de woeste ba - ren stuur-de hij z'n scheepje voort.
3. Aan het strand stil en ver-la - ten, ziet men daar een meis-je staan,

13

C

ziet men daar een aar-dig paar - tje, zeer van wee-moed aan-ge - daan.
Maar wat daar op-eens ge-beur - de! Een on-tplof-fing werd ge - hoord!
dat, al tu-rend en al smach-tend, wacht de komst van ha-ren man.

25

C⁷ F

'Liefste ik moet je gaan ver-la - ten. Morgen ga ik weer naar zee.
't Schip verdween al in de diep - te. Angstig keek hij om zich heen.
Hij - zou im-mers we - der-ke - ren, hij be - loof-de haar toch trouw.

37

C D⁷ G

En dan trou-wen als ik thuis - kom, hier op Hollands' stil - le ree.'
Nergens kon hij redding vin - den, mensen lief waar moet dat heen?
En dan krijgt zij zo'n ver-lan - gen: Word ik toch zijn lie - ve vrouw.

49

C F G C

Maar zij sprak 'ach lief-ste mij - ne, spreek zo-ver niet in het ver-schiet.
Terwijl hij wor - stelt met de gol - ven, en de dood voor d'o - gen ziet,
Maar hij keer - de nimmer we - der, want de dood waart om ons heen.

63

A⁷ Dm C D G⁷ C

Want de zee ligt vol met mij - nen, en die din - gen zie je niet'.
denkt hij aan z'n lief-ste meis - je, die hij thuis daar achter - liet.
En zij keer - de telkens we - der aan het strand stil en al - leen.